

Petőcz András

(1959, Budapest)

költő, író, szerkesztő, tanár,
Babérkoszorú-díjas

Petőcz András

Vissza az időben

Valeriu Stancunak küldöm Iași-ba

Visszalépni az időben, ez volna jó.
Párizsban sétálni, te magyarázol,
ahogy szoktál, ahogy mindig,
te magyarázol, s én hallgatlak téged.

Visszatérni régi helyszínekre, igen.
Valami méregerős pálinkát itatsz
velem, megölellek, és arra gondolok,
valami ilyesmiért érdemes élni.

Visszalépek az időben, fiatal vagyok,
és költő akarok lenni, és nem is sejtem,
hogy egyszer valóban költő lehetek,
verset írok, hogy elmondjak valamit

arról a költőről, aki itt, aki te, aki most.

*

Visszatérek olyan városokba, ahol
olyanokkal találkozom, mint én magam.
Saját magamat pillantom meg, örök
gyerek, jön velem szembe, és verset mond.

Párizsba, vissza, időben, térben, jön
egy román költő, verset mond, és magához
ölel, és minden olyan egyszerű, jó,
nyugodt és perspektivikus.

A költő felépít magának valamit
szavakból, mondatokból, gesztusokból.
Felépít egy világot, amiben kedve telik,
és fényességet varázsol azok köré,

akik megérdemlik a fényességet.

*

Visszalépni az időben, igen, ez volna jó.
Párizsban sétálni, Valeriu magyaráz, ahogy
szokott, ahogy mindig, én meg csak
hallgatom, végtelen nyugalomban.